

THEATERKRANT

RECENSIE

THE GENTLE WOMAN

DAVY PIETERS, MUGMETDEGOUDENTAND, FRASCATI PRODUCTIES

★★★★☆ TONEEL

11 AUGUSTUS 2018 - THEATERFESTIVAL BOULEVARD, VERKADEFABRIEK, 'S-HERTOGENBOSCH - [SPEELLIJST](#)

VERDWAALD IN DIGITAAL VAGEVUUR

Door [Marijn Lems](#) gepubliceerd 13 augustus 2018

In *The Gentle Woman* volgen we een vrouw die langzaam het contact met de buitenwereld verliest en haar eenzaamheid opvult met excessief internetgebruik. De nieuwste samenwerking tussen regisseur Davy Pieters en auteur Jibbe Willems is andermaal een fascinerend en beklemmend onderzoek naar de manier waarop we onze realiteit beleven.

Het werk van Davy Pieters speelt zich vrijwel altijd af in het schemergebied tussen fictie en werkelijkheid. Haar personages raken verdwaald in Hollywoodclichés (*An Elephant*), verschillende versies van de waarheid (*How did I die*) of nieuwsmediabeelden (*The Unpleasant Surprise*), of zetten eigenhandig een parallele werkelijkheid op poten (*The truth about Kate* en *Made in here*). Pieters laveert hierbij tussen beeldende performances en voorstellingen die eerder op tekst drijven (vaak in samenwerking met auteur Jibbe Willems) – ze is een van de zeldzame regisseurs die beide registers moeiteloos kunnen bespelen.

In haar nieuwste voorstelling, een samenwerking met mugmetdegoudentand, richt ze zich opnieuw op de fluiditeit van de werkelijkheid. Lineke Rijxman speelt een vrouw die we ontmoeten bij haar eerste bezoek aan een psychotherapeut (Rosa van Leeuwen, die verschillende rollen speelt). Langzaam maar zeker wordt duidelijk dat ze volstrekt vereenzaamd is en nog bijna uitsluitend via internet en social media met de buitenwereld in contact staat.

The Gentle Woman lijkt een spiegelbeeld van *The truth about Kate* te zijn. Waar Kate schijnbaar vrijwillig aan haar eigen leven ontsnapte via haar rijke, mediagestuurde fantasie, wil het personage van Rijxman juist dolgraag weer in contact komen met de 'echte' wereld. De virtuele werkelijkheid van internet overrompelt haar en brengt haar in de war, maar ze kan er moeilijk meer van loskomen. Haar wereld bestaat uit Google-zoektermen, self-help sites en *message boards* vol met *fake news*. Willems' tekst speelt slim met verschillende vormen om een beklemmend beeld te scheppen van de toxische combinatie van maatschappelijk isolement en de hyperrealiteit van internet: de vrouw verliest de werkelijkheid steeds meer uit het oog.

Het spel van Rijxman en Van Leeuwen contrasteert op een boeiende manier. Tegenover het kwetsbare, ingeleefde spel van Rijxman zet Van Leeuwen een vervreemdende, bijna robotische performance neer, waardoor je vanaf het begin twijfelt aan haar menselijkheid. Zijn de therapie sessies misschien ook virtueel? Ik moest denken aan de briljante documentaire *Ik ben Alice* van

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

11-10-2018 20:30

[LUX Mariënborg](#)
Nijmegen

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELN

- [Quality Time](#)
- [Vermogen](#)
- [De Freudjes, geen familie](#)
- [Gidsland](#)

TAGS

[Boulevard 2018](#), [Davy Pieters](#), [Frascati Producties](#), [lineke rijxman](#), [mugmetdegoudentand](#), [Rosa van Leeuwen](#)

Sander Burger, waarin we een prototype van een 'zorgrobot' volgen die in contact wordt gebracht met vereenzaamde ouderen.

Rijxman pelt haar personage meesterlijk af. Haar pijn is vanaf het begin voelbaar vanwege haar sensitieve spel, waarin ze de totale paniek en depressie steeds net onder de oppervlakte laat blijven. Het is interessant om juist deze klassieke psychologische spelinstek eens in het werk van Pieters te zien; het verrijkt haar razend knappe, doch soms ietwat kille werk door ook de kwetsbaarheid van de mens expliciet in de schijnwerpers te plaatsen.

Een scène aan het eind van de voorstelling die zich richt op online dating is er te veel aan: hoewel schitterend uitgevoerd is de instek net te clichématig om veel aan *The Gentle Woman* toe te voegen. De prachtige, ongrijpbare slotscène doet het zijspoor echter meteen vergeten, en laat ons achter met nieuwe vragen over virtuele en 'IRL'-identiteit. Is een virtuele 'eternal sunshine of the spotless mind' de oplossing voor onze identiteitsversplintering? Of is ons digitale zelf een onlosmakelijk onderdeel van wie we zijn?

Foto: Sanne Peper

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2018

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.